

-2բարեւոյ ես ի ո՞ր տանիմ, չեմ գիտեր գտունըն կիւզէիլն:
 -Գընա ի վերայ թաղին, բարձրոյ պատ ու ծառն ի միջին.
 Նըստեր ի ծառին շըքին՝ կու խըմէ ի լուրջ ապիկին,
 Կու խմէ ու հայրեն կ'ասէ թ'ի՛նչ անուշ է սերն ու գինին:

Ծ Չ .

Իմ բարձրագընայ լուսին, չիտեսա՞ր զիմ եար Մըշեցին:
 - Երէկ եմ տեսեր զքո եարն ի յայգին Յակոբոսին.
 Նըստեր ի վարդի շըքին, կու խըմէր ըզկարմիր գինին,
 Խըմէր՝ ողորմուկ կ'ասեր՝ «Շատ բարեւ տարեք իմ եարին»:

Ծ Է .

Ես մեռնիմ ի քո վերայ, դու ըզքո ծամըդ կըտըրես,
 Կըտրես մաշալայ վառես, ձեռքդ առնուս ու զիս փընտըռես.
 Կամ հողվերօքս անցանես, հետ լընուս զաչերդ ու թափես.
 Գըրկիկ իմ քարիս ածես, զապառաժ վեմըդ համբուրես:

Ծ Ը .

Իմ եարն է հարանց տանէն հանց ելաւ զինչ սաւն ի ծովէն.
 Հագեր է զկանանչ ճիւղպէն ու քաշեր զգըլխարկն ի վերէն.
 Իւր շունչն է ի յայն մըշկէն որ դըրած է յամպարիէն:
 Երեսն յայն խումաշ նըման որ հանած Ֆռանկաց մէջէն:

Ծ Թ .

Հանցեղ կու հանէ սըրտիս, որ հանգիմ ես այլ մազեղէն,
 Հագնիմ ու լեռներ ընկնիմ, լուկ ուտեմ ամէն խոտեղէն.
 Կասկած կայ ի յիմ սըրտիս, զարհուրիմ ես ի մահուանէն.
 Վախեմ թ'աներեց մեռնիմ ու տանին թաղէն անօրէն:

Կ .

Աչերդ է ի ծով նըման, որ Մըսրայ ի դուռն է կանգներ.
 Վարսերդ է յալի նըման որ քամին կ'անէ տարուբեր.
 Քան զուռ ես ի վեր վագեր, քան զկարմիր խընձոր բոլորեր.
 Պայծառ ես քան զբաժուր վարդ որ հոտով զաշխարիս է լըցեր:

Կ Ա .

Այդ քո Ստեղծողի՛դ համար, երբ քայլես՝ ուներդ մի՛ շարժեր:
 Այդ քու աչերուդ խընճերն շատ մարդու արիւն է խըմեր.